

Folketingets Retsudvalg

MINISTEREN

26. april 2006

Retsudvalget har i skrivelse af 3. april 2006 (Ad REU alm. del bilag 481) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 317:

Spørgsmål 317:

”Ministerens kommentar udbedes til henvendelse af 14/3-06 fra Adoption & Samfund om retningslinjerne for adoption fra Kina for ansøgere over 40 år, jf. REU alm. del – bilag 481.”

Svar:

Adoption & Samfund anfører i brevet af 14. marts 2006, at der bør iværksættes foranstaltninger, der kan afhjælpe problemerne for de ansøgere, der er berørt af de nye retningslinier fra Kina og Familiestyrelsens pålæg af 15. februar 2006 til de formidlende organisationer om ikke at sende ansøgninger til Kina fra ansøgere, der alene er godkendt til børn fra 12 måneder og opefter.

Adoption & Samfund peger i brevet på flere persongrupper, som efter foreningens opfattelse er blevet ramt af den nye situation omkring formidlingen fra Kina, og foreningen anfører, at der for så vidt angår en række af disse personer bør meddeles dispensation, således at ansøgerne forhåndsgodkendes til barn i alderen 0-36 måneder med mindre ganske særlige ikke-aldersbetingede individuelle forhold taler imod dette.

Jeg skal indledningsvist bemærke, at det - som det også fremgår af min besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål 302 – efter min opfattelse er vanskeligt entydigt at definere gruppen af ansøgere, der er ramt af de nye forhold.

Jeg finder dog, at det må være en grundlæggende betingelse for, at man kan overveje at iværksætte særlige foranstaltninger i forhold til enkelte ansøgere, at disse rent faktisk var godkendte som adoptanter og havde valgt Kina som afgiverland, da de nye retningslinier fra Kina trådte i kraft.

Der er utvivlsomt ansøgere, der ikke opfylder disse betingelser, og som også kan føle sig berørt af de nye retningslinier, men i relation til disse ansøgere mener jeg, at man må holde fast i det almindelige udgangspunkt, at man som adoptionsansøger må tilpasse sig for-

holdene omkring formidlingen og træffe sine valg derefter. Ansøgere, der endnu ikke er godkendte, og som forventer en anden godkendelse end godkendelsen til barn i alderen 0-36 måneder, må derfor efter min opfattelse vælge et andet afgiverland end Kina.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af de formidlende organisationers statistik, at 65 % af de i alt 586 børn, der blev hjemtaget i 2005 kom fra andre lande end Kina, og at 203 af disse børn var fyldt 1 år ved hjemtagelsen. Det bestyrker efter min opfattelse, at det – også i denne nye situation – er vigtigt at huske på, at der findes andre afgiverlande end Kina, også når det gælder de lidt større børn.

For så vidt angår ansøgere, der på tidspunktet for de nye retningsliniers ikrafttræden var godkendt som adoptanter og havde valgt Kina som afgiverland, har Familiestyrelsen som beskrevet i svaret på Retsudvalgets spørgsmål 303 rettet en særlig henvendelse til de kinesiske myndigheder med henblik på at sikre, at de kinesiske myndigheder vil modtage ansøgninger om barn i alderen 12-36 måneder og formidle et barn inden for godkendelsen.

Jeg henviser til besvarelsen af spørgsmål 303 for en nærmere redegørelse for, hvorfor brevet til de kinesiske myndigheder kun vedrører ansøgere med godkendelse til barn i alderen 12-36 måneder, og for en redegørelse for, hvorfor det er min opfattelse, at der ikke kan meddeles aldersdispensation til ansøgerne berørt af den nye situation.

Lars Barfoed

/Pernille Moll